

Ændringsforslaget med tilhørende Paragraph samt Lovudkastet i sin Heelhed fattes under Et under Forhandling.

Ordføreren (Rose): Jeg har kun at bemærke, at Udvalget har stillet det Ændringsforslag, at Parenthesen i Linie 3 af Udcastets § 2 skal udgaae, ikke som Noget, der vil have Indflydelse paa Lovens Indhold, men som en Maade, hvorpaa den kunde faae afhjulpen sin mangelfulde Form, for at det ikke skulde blive nødvendigt senere fra Landstinget at sende Lovforslaget tilbage hertil.

S. Sager: Der er blevet tilføjet til § 1 i nærværende Lovudkast en Bestemmelse om, at: „For et Tidsrum af 5 Aar skal Justitsministeriet være bemyndiget til at bestemme, hvorvidt Forbrydere af Qvindeskønnet, der henfattes o. s. v.“ Jeg skal tillade mig at bemærke, at denne Tilføining maatte anses enten som overflødig eller som urigtig. Naar de 5 Aar vare forløbne, maatte Justitsministeren, dersom ingen Lov forandrede Forholdet, bevare den samme Myndighed, han nu allerede har, ligesom der ikke ved denne Lov behøvede at meddeles ham nogen Bemyndigelse fra Rigsdagens Side. Jeg maa for mit Vedkommende nedlægge en bestemt Indsigelse imod, at der skulde være forandret det Mindste i det nuværende Forhold, dersom ingen Lov skulde udkomme, inden de 5 Aar ere forløbne. Tillige maa jeg maaskee bemærke, at forsaavidt der fra Folkethingets Side skulde være udtalt nogen Mening om, hvorledes Forholdene mellem Domstolene og Administrationen skulde være for Fremtiden med Hensyn til Behandlingen af qvindelige Forbrydere, saa troer jeg ikke, at det vil være rigtigt at tillægge denne Tilføining en anden Betydning, end at det er en Opfordring til at tage Sagen under nærmere Overveelse. Det Spørgsmaal, om Domstolene eller Administrationen i det enkelte Tilfælde skal bedømme, hvorledes den enkelte Fange skal behandles, enten han skal hensættes til Arbejde i Enkeltcelle eller til Arbejde i Fællesskab, er et overmaade vanskeligt Spørgsmaal, der behøvede en meget alvorlig Forhandling, inden det blev endelig afgjort, og jeg troer ikke, at man kan gaae ud fra,

at Rigsdagen, med en Bestemmelse som denne, vilde have foregrebet Sagens endelige Ordning.

Klein: Jeg antager, at Meningen med det Tillæg, som er blevet vedtaget til § 1, netop var, at Spørgsmaalet ikke nu skulde finde sin Afgjørelse, men at man forbeholdt sig Afgjørelsen til nærmere Overveelse i sin Tid. Jeg maa imidlertid for mit Vedkommende ligesom den sidste ærede Taler nedlægge en bestemt Protest, nemlig imod, at Justitsministeriet efter Udløbet af de 5 Aar, hvorom der er Tale i Lovudcastets § 1, skulde kunne ansee sig bemyndiget til at forandre en idømt Forbedringshuusarbejdsstraf til Gælsfængsel i en mindre kort Tid, forudsat at der ikke inden denne Tid udkommer en ny Lov i den Retning.

Efter de Ansæelser, som jeg har tilladt mig at fremstille angaaende det formeentlig Ubillige og Uretfærdige, som ligger i at give Administrationen Myndighed til, imod en qvindelig Forbryders Villie, at overslytte hende, forsaavidt hun er dømt inden denne Lovs Emanation, til Gælsfængsel, vil det findes aldeles naturligt, at jeg i det Hele maa stemme mod Loven, hvori en Bestemmelse som den, der indeholdes i § 2, forekommer. Jeg skal naturligviis ikke komme tilbage til en yderligere Retfærdiggjørelse af denne min Ansæelse; men dog maa det være mig tilladt at berøre et enkelt Punkt. Det vil maaskee erindres, at det blev anført som et Argument mod min Betragtning af dette Forhold, at Conseqventsen af at vedtage det af mig stillede Forslag maatte føre til, at man greb til Foranstaltninger for at afhjælpe den Uretfærdighed, man da maatte erkende at have begaaet mod de tidligere til Forbedringshuusarbejde idømte Mandsfanger. Der blev hertil bemærket af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 5te Valgkreds (C. Rimestad) saavel som af mig, at der ikke praktisk kunde blive Spørgsmaal om at redresere den Uretfærdighed, som saaledes maatte kunne siges at være begaaet mod de tidligere dømte Forbedringshuusfanger, fordi de Personer, om hvem der kunde blive Spørgsmaal, allerede maatte antages at have udstaaet Forbedringshuusstraffen, inden en ny Lov i denne Retning kunde træde i Virksomhed. Denne Udtalelse fra vor Side blev imødegaaet